

ПОЛИТИЧЕСКА СВОБОДА

Освобождението на Македония
Е дѣло на самитѣ македонци.

Чрѣзъ народа
За народа.

Македония за македонцитѣ

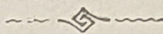

„Политическа Свобода“ излиза 2 пжти въ мѣсеца. Цѣна за всѣки брой е 10 ст. — Вѣстника се испраща само до настоятели, Адресъ: Редакция в. »Политическа Свобода» ул. Пиротска, София.
На настоятелитѣ се прави отстъпъ 40% за распространението му. Желаящитѣ да иматъ вѣстника, да се отнасятъ до настоятелитѣ или до редакцията.

ПРОГРАМА

НА

МАКЕДОНСКИЯТЪ ТАЕНЪ РЕВОЛЮЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Организиранieto на Македонскиятъ Таенъ Революционенъ Комитетъ не е нѣщо искусственно създадено. При тия условия, въ които днесъ се намира Македонския народъ, Комитетътъ се явява като най-естественно явление, едно дѣло, наложено отъ развитието на обстоятелствата.

Никой здравомислящъ човѣкъ не би отричалъ правото на единъ народъ да живѣе самостоятеленъ и независимъ животъ; а по край това, никой въ настояще врѣме не отрича нуждата отъ реформи въ турската империя. Това даже е станало дневенъ въпросъ и ний виждаме Европейскитѣ дипломати да го повтарятъ всѣки день въ рѣчитѣ си. Мотивъ за това тѣ посочватъ за пазванието мирътъ въ Европа. Може би, тѣ да иматъ право и когато твърдятъ това, да мислятъ, че говорятъ нѣщо по-сериозно. Ний, обаче, които сѣщо искаме едно прѣустройство въ тая часть на Балканския полуостровъ, не се задоволяваме съ прости нѣкакви реформи въ монархията на Цариградския деспотъ; не, ний искаме нѣщо повече: ний искаме пълното отдѣляние въ политическо и административно отношения на Македония и Одринския вилаетъ отъ султановата държава; ний искаме най-пълна независимостъ и широка свобода за населението на тази страна. Нашитѣ искания сѣ справедливи, защото почиватъ на моралното и естественото права, които сѣ най-силни. Ний виждаме една страна, заробена отъ единъ пришлецъ и варварски народъ виждаме едно население, което огнѣтватъ и моятъ, виждаме единъ бѣденъ народъ, виждаме бацитѣ и майкитѣ си, братята и сестритѣ си, които издѣхватъ подъ чуждата тиранска власть и искаме тѣхното освобождение. Кой може да ни осѣди за това?

До сломѣ властта на тирана, да снесе въригитѣ отъ краката на роба, да освободи при-

тѣненитѣ и измѣчени отъ вѣкове Македонци —
ето защо се е организиранъ и ето за каква цѣль
ратува Македонскиятъ Таенъ Революционенъ Ко-
митетъ.

За реализирането на тази цѣль, Комите-
тътъ намира едно само срѣдство: Революцията.
Той я приготвява.

Македонскиятъ Таенъ Революционенъ Ко-
митетъ формулира исканията си така:

I. Пълна независимостъ и най-широка сво-
бода за Македонския народъ, за да си нареди
той самъ каквото обича управление.

II. Понеже Македония се населява отъ ра-
зни народности, Комитетътъ заявява, че нѣма
да протезира никоя отъ тѣхъ отдѣлно въ врѣда
на другитѣ; той нѣма да поощрява национал-
ниятъ имъ антагонизъмъ, а ще се труди да ги
организира въ едно цѣло, за съсипването на
турската властъ въ Македония; и веднѣжъ това
постигнато, той прѣдоставя на самитѣ тѣхъ раз-
рѣшението на въпросътъ; да се присѣдинятъ
ли къмъ нѣкоя отъ съсѣднитѣ държави, или да
си образуватъ своя независима областъ.

III. При разрѣшаванieto на този въпросъ,
Комитетътъ не допуска никаква чужда намѣса;
той иска населението само да се произнесе безъ
нѣкакъвъ външенъ натискъ.

IV. За неприятели Комитета счита не само
турскитѣ власти, нѣ и всички ония лица, които
по нѣкакъвъ начинъ прѣчатъ на работитѣ му и
прѣмо или косвено нанасятъ врѣда на народътъ
и неговото освободително дѣло.

V. Мирното турско население, не само, че
не се счита за неприятель, нѣ напротивъ — ще
зависи отъ Комитетътъ да приеме, или не, по-
мощта му въ случай че и то би заявило жела-
ние да дѣйствува заедно съ насъ за съсипвани-
ето на султановата неограничена властъ.

Нуждна забѣлѣжка.

Лишенъ отъ всѣкакви шовинистически пре-
тенции и патриотически замисли, Комитетътъ
объявява че: „на всички шовинистически дѣйствия
въ Македония, биле тѣ отъ българе, гърци, сър-
би или които и да сѣ други, нашитѣ комитетски
работници сѣ длъжни да противодѣйствуватъ,
а самитѣ дѣйци въ туй направление ще се прѣ-
слѣдватъ, като най-голѣми народни врагове.“
(Чл. 81 отъ уставътъ на Комитета).

Прѣдъ видѣ на това пѣкъ, че извѣстнитѣ
до днесъ Македонски комитети не сѣ биле, ос-
вѣнъ едни партизански и спекулантски гнѣзда,
които позорятъ светостта на дѣлото, Комите-
тътъ обявява, че ще се бори за „да обезоръжи
и направи безврѣдни всички ония, които подъ
маската на псевдопатриотизма и доброжелател-
ство къмъ роба експлоатиратъ съ наивността
и довѣрието на хората въ своя полза (Чл. 1.
Буква д).

За присѣдинението на нѣкой отъ днесъ
сѣществуващитѣ комитети, или дружества, къмъ
нашата организация, Чл. 87 отъ Устава прѣд-
вижда слѣднитѣ условия: да заявятъ на Центр.
Т. Р. М. К. че сѣ съгласни да работятъ за на-
шата програма и че приематъ напълно Коми-
тетския Уставъ.

митет
рован
и чес
колко
Хора
не м
ето
сили
а чр
(Чл
се и
Рев
той
ито
гови
чни

от
Со
ре
бѣ
пр
щ
гл
р
а
и
д
о
и
с
с

Ще забълъжимъ още едно:

Въ Македонския Таенъ Революционенъ Комитетъ нѣма мѣсто за „почетни“ и привилегировани членове: на него трѣбватъ хора искрени и честни, които да жертвуватъ всичко за това колкото трудно, толкосъ и велико прѣдприятие. Хората на този Комитетъ „нѣматъ нищо свое и не могатъ да кажатъ: „това е мое“. Всичко, което сѣ тѣ и всичко, което притежаватъ: умъ, сили, животъ и имотъ, принадлежи на Комитетъ, а чрѣзъ него—даръ на светото ни прѣдприятие.“ (Чл 46 отъ Уставътъ). Туй е, което обязательно се иска отъ всѣки членъ на Македонския Таенъ Революционенъ Комитетъ. Туй като съобщава, той призовава всички съзнателни граждани, които не скъпѣхтъ кожата си, да влѣзатъ въ неговитѣ редове за задружна борба съ безчеловѣчния врагъ.

Македонския таенъ революционенъ комитетъ.

Получи се въ редакцията едно възвание отъ тайния македонски революционенъ комитетъ, което, поради тѣснитѣ колони на вѣстника ни

не можемъ да помѣстимъ изцѣло. Възванието се започва съ едно описание на положението, въ което Македония се намира спрѣмо другитѣ европейски държави въ края на XIX вѣкъ. Македония е черното петно въ хубавата гледка що прѣдставляватъ съ своитѣ учрѣждения европейскитѣ държави. Когато въ Европа се готвятъ до посрѣщантъ великото тържество на социалната революция, великия празникъ на освобождението отъ робството на капитала, въ туй врѣме македонския народъ издъхва подъ гнета на една срамна тирания. Политическото робство, варварскѣто притѣснение на слабия отъ силния, е единъ анахронизму въ вѣкътъ на на прѣдъка и на свободнитѣ учреждения. Следъ това възванието се обръща къмъ гражданитѣ, къмъ свободнитѣ български граждани и имъ на помнюва тѣхтия човѣшки дългъ спрѣмо подтиснатата страна; обръща се къмъ младежъта, къмъ „златната младежъ“ да покаже тя на свѣта, че нейнитѣ сърдца се свиватъ при видѣтъ на човѣшкитѣ страдания, че тя разбира участъта на роба, че може да направи по вече, отъ това да изказва голи съчувствия, че тя може да вземе дѣятелно участие въ унищожението на робството; възванието по-нататкъ обръща вниманието на македонскитѣ емигранти, че прѣстѣпление е отъ тѣхна страна да се ангажиратъ въ политическитѣ борби на свободна България, че тѣ иматъ други задачи, че тѣхъ зове друга борба, борба за придобиване на човѣшки правдини въ родната имъ страна, която е потънала вече въ кръвъ и сълзи. Следъ това въ възванието се прави упрекъ на българскитѣ управници и народни прѣдставители за възмутителното имъ поведение спрѣмо притѣснителитѣ на македонския народъ; ако тѣ ржкоплѣскатъ на тирана, когато той се издѣва надъ беззащитнитѣ свои жертви, то тѣ сами ставатъ участници въ великото прѣстѣпление въ ужасно посегателство надъ съсипания въ всѣко отношение македонски народъ, нека тия помнѣтъ, че за прѣстѣпленията тѣхни, народа държи смѣтка и въ деньтъ на своето отмъщение ще си спомни да имъ въздаде нуждното.

Възванието подиръ което се печата программата на македонския таенъ революционенъ комитетъ съ една забѣлѣжка, заврѣшва съ тия прочувственни думи: „Български граждани и македонци! Тайниятъ Революционенъ Македонски Комитетъ ви призовава къмъ борба Врагътъ е общъ: той трѣбва да се съсипе! За това се иска само вашето рѣшение и съзчанието на вашия човѣшки дългъ. Программата, която ще четете по-долу съдържа принципитѣ на комитета и срѣдствата съ които си той служи въ свѣтото си прѣдприятие. Ний я поднасамена васъ и ви поканяме да я приемете. Тя е такава каквато обстоятелствата сж ни наложили. Ние сме увѣрени, че въ рѣшителния часъ ще ни послѣдвате. Ний ви очакваме. Какво искаме отъ васъ? — Вашата помощ, вашата материална и морална подкрѣпа. Много ли е туй — не знаемъ; нъ ние ви даваме още по много: ние ви посочваме, гдѣ най-полезно може да се употрѣби животътъ; ние

въ посочваме единъ пътъ когото като извър-
вите и спрете, съ нравствено удоволствие да
кажете: „изпълнихме си дългътъ, сега можемъ
да умремъ спокойно, съ затворени очи и съ ус-
мивка на устата”. А не е ли това най-гольмо
щастие, което една душа може да желае?

Нъ като отваряме рѣдоветъ си за всички
ония истински, самоответжени борци, които ис-
кренно желаѣтъ да се поднесѣтъ въ жертва
прѣдъ олтаря на македонската свобода, ние ви-
соко заявяваме, че при насъ нѣма мѣсто за оние,
които въ това дѣло търсѣтъ спекулантски смѣт-
ки и партизански разчѣти. Ний считаме за
опасни врагове, за ѣзри народни неприятели,
еднакво вѣдни зи дѣлото, както турцитѣ и
туфскитѣ власти; и както съ послѣднитѣ, тѣй
и съ тѣхъ, ние ще имаме да размѣняваме удари.

Да живѣе македонското освободително дѣло.

Да живѣе борбата на угнетенитѣ.

Да живѣе революцията.